

نقد و بررسی کتاب

امام حسین (ع)

در جامه ارغوانی

بخشعلی قنبری

سایر ادیان به این امر توجه کرده‌اند. از میان مسیحیان جهان، مسیحیان لبنان به جهت همزیستی با مسلمانان، به ویژه شیعیان، در این امر سابقه بیشتری دارند. و می‌توان گفت که این امر برای سیاری از ناشمندان حوزه علوم انسانی آنان محل توجه بوده است. جرجی زینان، جرج جرداق، گابریل دی انکیری، سلیمان کتابی و دهها نفر از فرهیختگان لبنانی این موضوع را از زوایای مختلف مورد بررسی قرار داده‌اند.

آنچه سؤال برانگیز است این که این دسته از صاحب قلمها به گونه‌ای با عاشورا برخورد کرده‌اند که اگر خواننده با نویسنده آشنا نباشد گمان خواهد برد که نویسنده، فردی شیعه بوده و از چشم‌انداز تشیع این امر را مورد بررسی قرار داده است. حال این سؤال مطرح است که چه علل و انجیزه‌هایی باعث رویکرد فرهیختگان مسیحی اعم از لبنانی‌ها و غیر آنان به بررسی عاشورا شده است؟ برای تحلیل این پرسش انجیزه‌های ذیل را می‌توان یادآوری کرد:

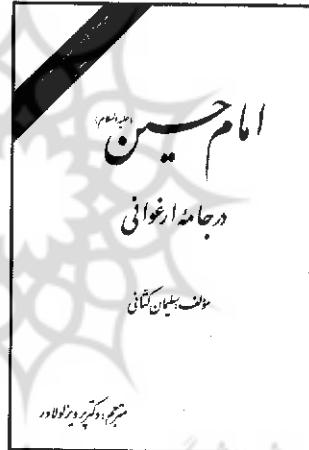
(۱) گرایش‌های شرق‌شناسانه. سالیان سال است که در کشورهای غربی کرسی‌های شرق‌شناسی دایر شده است و پژوهشگران زیادی مشغول تحقیق و پژوهش‌اند. به این لحاظ تمام موضوعات قابل طرح در کشورهای شرقی موردنیتی و توجه این دسته از پژوهشگران قرار گرفته است. طبیعتاً عاشورا با توجه به این که برای مسلمان به ویژه شیعیان از اهمیت بیشتری برخوردار است، مورد توجه مستشرقان قرار گرفته است.

بنابراین این ساله را نیز در این چارچوب می‌توان مورد بررسی قرار داد.

(۲) ترویج و گسترش تعاملات فرهنگی و غلبه نگرشاهی انسانی بر نگرشاهی قومی و ملی. عاشورا از جمله حوادثی است که به لحاظ عاطفی و پیامهای عدالت‌خواهانه همواره مورد توجه بوده است. به این جهت است

که اغلب عاشورا شناسان غربی مفتون این حادثه شده‌اند.

(۳) همزیستی مسلمانان و مغرب‌زمینی‌ها و تقویت روابط فرهنگی در اثر گسترش وسائل ارتباط جمعی. این عامل بیشتر در کشورهایی مطرح است که همزیستی مسلمانان و مسیحیان قابل توجه بوده است.

○ امام حسین (ع) در جامه ارغوانی

○ سلیمان کتابی

○ ترجمه: دکتر پرویز لولار

○ قم، نصر، چاپ اول ۱۳۷۸

○ صفحه ۲۱۵

یکی از جالب‌ترین و سؤال برانگیزترین حوادث تاریخی، واقعه خونین بار عاشورا است که از بد و پیایش تاکنون مورد توجه بسیاری از صاحب‌نظران و نویسندهای برجسته دنیای اسلام و حتی پیروان سایر ادیان قرار گرفته است. این صحیفه‌ی مفتوح تا قام قیامت گشوده خواهد ماند و تحلیل‌ها و تفسیرهای زیادی را بر تابه است و این روند را همچنان ادامه خواهد داد.

در میان پیروان ادیان مختلف دنیا، پیروان حضرت مسیح بیشتر از

سلیمان کتانی می‌نویسد: «در سال ۱۹۱۲ م در آمریکا متولد شدم و پس از مدتی به اتفاق والدین خود به بسکنی در لبنان بازگشتم، پس از پایان دوره ابتدایی و دبیرستان به دانشگاه عینطوروه واقع در جوبینه رفتم. سپس در دانشکده حکومت بیروت، برای تحصیل در رشته فلسفه ثبت نام کردم و به دو زبان عربی و فرانسه تسليط یافتم و پس از اتمام تحصیلات مدت ۲۰ سال به کار تدریس ادبیات عرب در مدارس لبنان پرداختم.

- برخی از آثار مولف به قرار زیر است
- (۱) الامام علی (ع) نبراس و متراس
- (۲) فاطمه‌الزهرا (ع) وتر فی غمد
- (۳) محمد (ص) شاطی و سحاب
- (۴) یسوع ابد الانسان

- (۵) لبنان علی تزیف خواصه
- (۶) الامام الحسين (ع) الكوثر المهدور
- (۷) زین العابدين (ع) عنقود مرصع
- (۸) الامام الباقر (ع) نجی الرسول
- امام حسین (ع) بر جامه ارغوانی
- اگر بگوییم که کتاب حاضر چکامه‌ای نسبتاً طولانی در وصف پیامبر اسلام (ص) و خاندان آن حضرت است سخن درستی گفته‌ایم. چه در سطح سطر این اثر این نوع نگاه کاملاً مشهود است. درواقع امام حسین (ع) در دیدگاه کتانی بایی است به شهر علم و معرفت همه خاندان عصمت و طهارت چرا که از دیدگاه وی هرگز نمی‌توان به وصف یکی از قائم‌های

۴) ترجمه آثار مربوط به عاشورا در دهه‌های گذشته به گونه‌ای در اغلب کشورهای غربی انعکاس داشته است.

۵) تلاش گسترده مبلغان موفق مسلمان. در کشورهای دارای تنوع مذهبی نقش این دسته از مبلغان و عالمان بسیار مشهود است. به عنوان مثال در کشور لبنان تأثیرگذاری علمای شیعه بسیار چشمگیر بوده است. در این میان هرگز نمی‌توان از نقش علمایی از قبیل علامه شرف‌الدین، سیدمحسن امین، محمد‌مهدی شمس‌الدین و در این اواخر نقش بسیار سازنده‌ای امام موسی صدر سخن نگفت.

۶) تاکید بر وجود تشابه شهادت امام حسین (ع) و نحوه شهادت حضرت عیسی (ع) در قرائت مبتنی بر دیانت مسیحی. در دیدگاه مسیحیان حضرت عیسی (ع) پس از محاکمه به اعدام محکوم و به صلیب کشیده شد و پس از دفن به آسمان عروج کرد و به ملکوت پیوست.^۱ از دیدگاه مسیحیان عیسی قربانی انسان شد تا از مجازات ارتکاب به گناه اولیه برده و مورد موافذه خداوند قرار نگیرد.^۲ به علاوه این واقعه اوج ایثار عیسی و رحمت و لطف خدا را نشان می‌دهد به گونه‌ای که خداوند پسر خود را برای نجات انسان به زمین می‌فرستد و او را به صورت انسانی درمی‌آورد تا نشانه‌ی رحمت الهی باشد.

با عنایت به نگرشاهی فوق، مسیحیان قرائت فدایکارانه و انسان دوستانه‌ای از عاشورا از اینه کرده‌اند و تقریباً همان کارکردهایی را به امام حسین (ع) داده‌اند که قبل از حضرت عیسی داده‌اند. در این دیدگاه هم عیسی (ع) و هم حسین (ع) به عنوان فدایکار معرفی شده و هر دو خود را قربانی انسان می‌کنند. لذا این مساله مطمئن توجه اسلام‌شناسان غربی بوده است.

سلیمان کتانی و عاشورا

از فعالترین نویسنده‌گان مسیحی لبنانی که بخش قابل توجهی از آثار خود را به معرفی بزرگان اسلام اختصاص داده است، سليمان کتاني می‌باشد. او همانند بسیاری از نویسنده‌گان مسیحی لبنانی شیفته عظمت رهبران نخستین اسلام شده و زندگانی ایشان را به تصویر کشیده است. اهل بیت عصمت و طهارت در دیدگاه این دسته از نویسنده‌گان لبنانی به قدری زیبا جلوه‌گر شده است که دل آنان را رویده و قلم ایشان را خادم خود ساخته‌اند. این شیفتگی چنان برجسته است که تنها نیم‌نگاهی به یکی از آثار آنان همه چیز را هویدا می‌کند.

وقتی اثر سترگ جرج جرداق درباره یکی از اركان اهل بیت؛ حضرت علی (ع) را ورق می‌زنیم او را همچون شیعه‌ی پاکباخته‌ای می‌ناییم که از بد و کودکی تا انتهای زندگی خویش چشم به راه اهل بیت مانده است و تمام جد و جهد خویش را در راه معرفی ایشان به کار بسته است. جرجی زیدان، جبران خلیل جبران، میخائيل نعیمه، شبیل شمیل (که وی حتی به دین مسیحیت نیز اعتقادی ندارد) و... بخش مهمی از عمر خود را به نگارش حیات پیامبر و اهل بیت گرامی‌اش صرف نموده‌اند.

گذری بر حیات و آثار کتانی

حضور امام در دوره‌های خلافت ابوبکر، عمر، عثمان و امام علی (ع) بررسی شده، صلح امام حسن (ع) و نقش امام حسین (ع) مطرح می‌شود. پس از شهادت امام حسن (ع)، مراحل آغازین حرکت امام حسین (ع) در مدینه و گفتگوی او با ولیدین عتبه^۱ و مساله بیعت خواستن از امام حسین (ع) مطرح می‌شود. پس از آن تصمیم امام برای حرکت به سوی مکه و از آنجا به کربلا و گفتگوی امام با محمدين حنفیه مطرح می‌گردد.

«آری... کربلا - صحنه‌ی بزرگ نمایشی است که در روی آن حماسه‌ای بی‌نظیر رخ داده است، و ستاره درخشان کربلا دلاوری یگانه - امام حسین فرزند علی بن ابی طالب است... این حماسه از نظر تطبیق بی‌نظیر است.»

نویسنده در صفحات پایانی این اثر منازل امام (ع) در سفر کربلا را از مقابل دیدگان خواننده یکی پس از دیگری می‌گذراند و از رابطه صمیمی و محبت‌آمیز امام با پاران و بستانگان خود پرده برمی‌دارد و گفتگوهای امام را به گوش خواننده می‌رساند به نجواهای امام گوش جان سپرده، به وصف دشت آتفات‌زده و سوزان و شتنه کربلا و خون جاری حسین و پاراش می‌پردازد:

و کاروان در «کربلا» فرود آمد. درین از آن دژهای زده‌دار و آن... از تشنگی‌های سوزان که بر آن فرات با آبهای گوارا فوران می‌کند - درین از نیزه‌های بلند و براق، اسپها از یک بلندی به بلندی دیگر شیشه می‌کشند، دشتهای زیبا به وسیله آنها به صدا درآمده است...^۲ آنگاه کتابی حماسه‌ی گاورا را حماسه‌ای پایدار و ماندگار شمرده، حسین را به سربلندی و عزت و صفت می‌کند و سروری را در «نه»‌ی بزرگی می‌داند که به ظالمان زمان گفته است:

و حماسه؟
آن حقیقت بزرگ در جان انسان است هرگاه که متجلسد شود

و آن اسوه‌ی نه - گفتن است
و آن سربلندی و عزت و کمال است
به انسان می‌آموزد چگونه به خواری و پستی - نه - گوید
...

آری تو - از نسلی به نسل دیگر
قیام و انقلاب می‌آموزی

انقلاب را بنا می‌نمی
انقلابی که ویران‌ساز دیوارها و کاخ‌های ستم است
انقلابی که در وجودان است
و وجودان انسان
برای همیشه زنده و حیات بخش خواهد ماند^۳

روش نگارش کتاب در یک نگاه

خیمه‌ی اهل بیت نشست بدون آن که ارتباط او را با سایر قائم‌های بررسی نکرد، لذا می‌توان نتیجه گرفت که وصف یکی از خاندان اهل بیت وصف سایر اعضای این خاندان را به دنبال دارد و امکان بررسی مستقل و جداگانه وجود ندارد.

از دیدگاه کتابی عظمت اهل بیت در رسالتی است که بر دوش گرفته‌اند؛ آنان همان رسالتی را بر دوش دارند که پیامبر اسلام طایله‌دار آن بوده است؛ چه اگر پیام پیامبر را پیامرسانی می‌باشد، اهل بیت مطمئن‌ترین و پایدارترین افرادی از امت اسلام بوده‌اند که شایستگی بر دوش کشیدن چنین مسئولیتی را داشته‌اند. کتابی در اشاره به این نکته می‌نویسد: آنان پیشتر از دلسوز و اولین پاسداران و غم‌خواران رسالت بودند... به همین دلیل این «خانه» در وجودان اهل بیت، خانه عطرآگین و عطرافشان امت است. آن خانه در وجودان آنان - خانه کوچک دیروز، درخشان‌ترین خانه امروز، و باعظمترین خانه‌ی فرادست^۴ که انسان تنها در سایه رحمت و تعالیم آن می‌تواند با عزت و کرامت به حیات خود ادامه دهد. «أهل بیت» اسوه و الگو برای هر خانواده‌ای است که جامعه بخواهد با نمونه‌های آن ساخته شود.^۵

به لحاظ محتوای اثر حاضر چند بخش مهم زیر را دربردارد:

(۱) گزارش از رحلت پیامبر (ص) تا سفر خونین کربلا. کتابی در این حوزه مختص‌صری از تاریخ پنجاه سال پس از پیامبر (ص) را به تصویر کشیده است و امام حسین (ع) را از بدو تولد تا لحظه‌ی شهادت به تماشا نشسته است. در این زمان نسبتاً طولانی حوادث گوناگونی به وقوع پیوست که کتابی فهرست وار اما به صورت داستانی - حماسی به آنها پرداخته است؛ جریان سقیفه خلافت ابوبکر، عمر، عثمان و علی (ع) از موضوعات اساسی مطرح شده است.

کتابی گزارش خود را با طرح سه منزلگاه بیان می‌کند که عبارتند از: اولین منزل سقیفه بود... در حقیقت پنهان - سقیفه اولین منزلگاهی بود که آن گروه در آن خوشگذرانی نمودند و مواطبل بودند به خیال خود غیاری پراکنده نکنند - لذا آن راه را در شب تیره بیون سر و صدای زیاد طی کردند، و در بامداد آن شب تار - ابوبکر را بلاfacسله بعد از آن که پیامبر عظیم در آن جامه‌ی بزرگ پیچیده شد به عنوان خلیفه و گانشین رسول بر مسلمانان برگزیدند.

در منزلگاه دوم امارتی که در اختیار ابوبکر بود به شیخ دیگری که نامش عمر بن خطاب است منتقل کردند... اما منزلگاه سوم دوران بزرگی بود که تا توانست از راه اسلام منحرف شد و تا توانست راه را به سوی کجی ادامه داد و به شورایی منجر شد که نهایتاً عثمان را خلیفه مسلمان کرد و علی را از صحنه خلافت و امامت دور ساخت. کتابی در ادامه به تحلیل شورای عمر پرداخته و نهایتاً از حکومت عثمان سرد مری اورد و پس از آن به شرح وقایع خلافت و امامت امام علی (ع) می‌پردازد.^۶ ناگفته نماند که تمام این حوادث به گونه‌ای مطرح می‌شود که ربطی به امام حسین (ع) داشته باشد. آنگاه کودکی امام حسین (ع) مروء می‌شود^۷ و

سخن گفتن چنان تحسین‌انگیز نیست بلکه راه را بر طالبان نور باید گشود و وقت آنان را به یادکردهای مکرر نور گریزان نباید صرف کرد، این که مولای مومنان علی (ع) نیز پاران خود را از فحاشی نسبت به پیروان معاویه در چند روز رو بازداشته است و عدم رضایت خود را از ناسراگویی یارانش به صراحت تمام اظهار کرده است.

(۲) وارسی دقیق اثر هم به لحاظ اصلاح اغلاط موجود تایی (از قبیل انسان‌الاتراف بجای انساب الاتراف ص ۱۴) مکرات (از قبیل تکرار جمله دوم ص ۳۷ در ص ۴۵) و پاره‌ای اشکالات ویراستاری (از قبیل ص ۲۱ بند ۳ ص ۳۹ بند ۲ و...)

(۳) معرفی اصل کتاب و بیان چگونگی ترجمه، هرچند که اسم کتاب در ص ۲۱۵ در ضمن آثار مؤلف آمده است اما بهتر بود چگونگی ترجمه و عنوان آن در ابتدای اثر بیاید.

(۴) هرچند که نگارنده متن اصلی را به دست نیاورده اما از روش و فحوابی ترجمه و با تکیه بر آشنایی خود با قلم سلیمان کتابی، حدس می‌زند که متن اصلی متنی ادبی و بهره‌مندار از صنایع لفظی و معنوی باشد که برگردان، بخش قابل توجهی از آنها را معنکس نکرده است.
(مقایسه‌ای دوباره بر طرف کننده این گونه حدسیات خواهد بود).

پانویس‌ها:

- ۱- امام حسین (ع) در جامه‌ی ارغوانی، ص ۷.
- ۲- همان، ص ۴۲.
- ۳- همان، صفحات ۷۷-۷۹.
- ۴- همان، صفحات ۷۷ تا ۱۰۸.
- ۵- همان، ص ۱۲۱.
- ۶- همان، ص ۱۵۶.
- ۷- همان، ص ۱۹۲.
- ۸- همان، ص ۲۱۱.
- ۹- همان، ص ۲۱۴.
- ۱۰- نک: همان، ص ۲۷ و اغلب و بلکه تمام صفحات اثر.
- ۱۱- نک: همان، ص ۱۹۲ و ۱۹۵-۲۱۴.
- ۱۲- همان، ص ۲۱۹.
- ۱۳- نک: همان، ص ۱۱۵.
- ۱۴- انى اکره لكم ان تكونوا سبائين. (نهج البلاعه، خ ۱۴۱).

اگر جامه‌ی ارغوانی امام حسین (ع) را با نظری دقیق بنگریم و بازتاب آن را در اثر زیبای «امام حسین (ع) در جامه‌ی ارغوانی» بیاییم به لحاظ روش‌شناختی نگره‌های زیر را برجسته خواهیم یافت:
۱) صبغه داستانی. اثر حاضر کاملاً به روش داستانی به نگارش درآمده است به گونه‌ای که اگر برخی از ویژگی‌های اثر حذف می‌شد آن را در زیره‌ی کتب دمان می‌توانستیم شمار کرد.

۲) نگاه احساسی - عاطفی. از لحن نویسنده برمی‌آید که وی از چشم انداز عاطفه، احساس و عرفان بفره برد و صحنه‌ی عاشورا را به تصویر کشیده است و در این نگره بروخداری وی از دستماله‌های ادبیات احساسی و عرفانی کاملاً مشهود است.

۳) تأکید بر نگره حماسی - انقلابی. در دیدگاه نویسنده، حسین انقلابی بزرگی است که از شور عظیم حماسی بروخدار است و برای تحويل انحرافات به راستی‌ها دست به حرکتی عظیم زده است. از این رو امام حسین (ع) حماسه‌سازی بس بزرگ است.

۴) توجه به نگره‌ی عدالت‌جوایانه. انقلابی که حسین (ع) بريا می‌کند برای بازگشت به اسلامی است که ویژگی‌های اصلی آن انسانیت، مهر و لطف و برقراری عدالت است چه در دیدگاه کتابی امام (ع) از امامتی دفاع می‌کند که در صدد احیای عدالت و ترویج محبت و انسان‌دوستی است.

با عنایت به ویژگی اخیر است که احیای حق و حق‌جویی از شاخه‌های اساسی حرکت انقلابی امام (ع) محسوب می‌شود.

چند تذکر

در پایان بررسی این اثر ارزشمند چند نکته را برای هرچه بهتر شدن نگارش و ترجمه اثر در چاپهای بعد به عرض خوانندگان می‌رساند. البته نگارنده ارج گذار مؤلف فرهیخته و مترجم دلسوز و زحمت‌کش است و به آنان در این تلاش پایدار به سهم خود «دست مریزاد» می‌گوید.

(۱) تعديل مقدمه مترجم از حالت انتقادهای همراه با لعن و نفرین به بازگویی بزرگی‌ها و عظمت‌های خاندان نبوت علیهم صلوات‌الله، یا این توضیح که نگارنده فحوابی مقدمه‌نویس محترم را که کم و بیش با آثار او آشناست، هم درک می‌کند و هم تصدیق. اما بر این نکته هم واقف است که نام بردن از مکروهان (به‌ویژه مکروهان مشهور) خود مکروهی دیگر است. بر این اساس دم به دم لعن فرسنده از معاویه‌ها و معاویه‌صفتها و دیگران در عین این که مستحق چنین نفرین‌هایی هستند، خود به نوعی طرح نامهای ایشان را به دنبال دارد. صریح باید بر این نکته پایی فشرد که بیان حق و تبیین راه حق‌جویان و وصف نیکی نیکمدادن عرصه را بر بدی نایکاران تنگ می‌کند و مجال طرح آنان را کاملاً تنگ می‌کند؛ ضمن آن که اثر بیشتری در خواننده به جا می‌گذارد. نگارنده بر این نظر است که دم به دم در مقابل تلالو زرین آفتاب از شب پرده‌های کمین کرده